

Petronela GRIGORESCU:

„Salomeea m-a fascinat și m-a tulburat”

Oana BORȘ: Salomeea. *Un rol complex. A fost un „coup de foudre” sau o relație care s-a născut greu?*

Petronela GRIGORESCU: Alexander Hausvater mi-a „prezentat-o” pe Salomeea într-un mod cu totul surprinzător, diferită de structura mea sau de personajele pe care le-am mai jucat. Am trăit de la început cu spaima că mă va copleși cu forța ei, o vedeam pe *Salomeea*, o visam, dar nu eram nici pe departe prietene. Lucrul la spectacol a durat practic două săptămâni –eram într-un vârtej continuu din care mă rugam să ies cu bine. Salomeea m-a fascinat și m-a tulburat. Dar a fost și este o provocare de a-mi depăși limitele și de a trăi o poveste de dragoste dusă la extrem.

O.B.: *Care sunt spaimele personajului tău?*

P.G.: Mi-e teamă să nu intru în rutină și vreau să construiesc în continuare, să dezvolt mai departe personajul și povestea. Asta pe de o parte. Pe de altă parte, mă feresc să o duc pe *Salomeea* într-o zonă a patologicului.

O.B.: *A existat o diferență între felul în care ați pregătit acest spectacol (cu un tip aparte de energie) față de alte montări ale sale în care ai jucat?*

P.G.: Spre deosebire de *Roberto Zucco*, de exemplu, în care era o explozie de energie fizică, în *Salomeea* e un alt tip de energie (umană și spirituală), care se consumă în interior creând acele vibrații care devin, în atmosfera particulară a spectacolului, purtătoare de ritm și de sens.

O.B.: *Ai lucrat mai multe roluri cu Alexander Hausvater. Ce a însemnat întâlnirea cu el, ce înseamnă lucrul cu el?*

P.G.: Am lucrat cinci spectacole cu Alexander. Întâlnirea cu el e trăire intensă. Îți răsuțește nervii, mușchii, spiritul, judecata și prejudecățile până în acel punct în care ajungi să te redescoperi, să te reinventezi pe tine, actor obișnuit cu „normalitatea” actului artistic. Totul într-un context nou, motivant, contagiat de bucuria absolută a creației.

O.B.: *Care au fost momentele pe care le consideri cele mai importante în cariera ta de până acum?*

P.G.: Mă gândesc la debutul meu cu *Tillie* din *Efectul razelor gamma asupra anemonei*, un rol drag sufletului meu, apoi la *Natalia Stepanovna* din *Cererea în căsătorie* și la *Salomeea*. Trei partituri total diferite, în drumul meu de șapte ani în teatru, de care sunt fericită și recunoscătoare că am avut parte.

O.B.: *Și oameni fără de care nu ai fi ajuns aici?*

P.G.: Mă gândesc în primul rând la profesorii mei, doamna Cornelia Gheorghiu și domnul Emil Coșeru, la Irina Popescu Boieru, care mi-a încredințat primul rol, la Ion Sapdaru și la Alexander Hausvater.

O.B.: *Pentru ce rol te pregătești acum?*

P.G.: Nu am nimic în pregătire, joc în cinci spectacole care se află pe afișul curent al teatrului și aștept cu nerăbdare noi provocări.

O.B.: *Ce te sperie în meseria pe care o faci și ce te fascinează?*

P.G.: Mi-e teamă de rutină, de banal, plictiseală, minciună, anonim și... să nu-mi pierd vocea pe scenă! Mă fascinează lucrul la un spectacol, cu frământări,

Petronela GRIGORĂSCU.

cu revelații, cu lacrimi uneori; puterea aproape divină a actorului de a trece „dincolo” în creație, de a deveni „altcineva” și de a trăi experiențe unice, tulburătoare.

O.B.: *Visurile tale care sunt?*

P.G.: Visez să călătoresc mult, să experimentez forme noi de teatru și, de ce nu, să joc într-un film în regia lui Almodovar...

Interviu de *Oana BORS*